

Waar of niet waar?

Dick van Bloemendaal

Hele kleine verhaaltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaaltsjes die ik uut m'n duum 'ezeugen het.

Veur julie een vraag, mar veur mien een weet, welke wel of niet waar bin.

Kwart over de rand

Toen ik een jong van een jaor of twaolf was ging ik elke week naor de gimstiek van Hercules an de Hardewiekerstraot. As ut um half acht ofelopen was, was ut in de wienter al duuster en mossen we in ut donker op huus an. We kwammen dan

over ut kruuspunt bie ut Puttertsje langs de bushalte naost ut witte huusje van Teunis Schuut.

Op een avond stung dur een keerl op de bus te wachte en die vreug an ons hoe laot of ut was en mit m'n grote mond zei ik toen "kwart over de rand van de pispot en a'je hard runne ku je nog mee floddere". Die keerl dee net of hie hartstikke kwaod werd en zei tegen mien "joe deeder, mien veur de gek houwe, ik za je een pak op je mieter geve" en dee net of hie me achterop zou komme.

Ik zette d'r meteen de sokken in deur de Bakkerstraot en umdat ik op m'n gimschoenen was ha'k d'r al gauw een hoog tempo in. An die Bakkerstraot was links een zandpaodje, waor Van Dasse-

laar de lanteernopsteker an woende en dat weer op de Voort-
huuzerstraot uutkwam. Op ut hoekje van dat paodje en de Bak-
kerstraot stung een oudachtig boerderietje mit een houte huusje
an de ziekant, dat was ok warkeluk ut “huusje”, zo’n ouwerwetse
plee mit een plank mit een gat d’r in en een ronde deksel d’r op.
De deur van dat huusje stung iets open en in m’n angst vluchte
ik dat huusje in en rukte de deur gauw achter me dicht.

Terwijl ik achter die deur stao uut te hijge heur ik een gegrom
achter me en zie ik dat de ouwe Marten Schuitenmaker, die daar
woende, op de plee zat. Ik schruk me half dood en bin met de-
zelfde rotgang dat huusje weer uut ‘evlucht en over dat zandpa-
odje naor huus ‘erund.

Toen ik thuus kwam wa’k zo wit as een dooie en m’n moeder, die
mit m’n jongste zusje in de keuken stung of te wassen, schruk
zo bar dat ze ontdaon vreug wat of d’r mit me gebeurd was. Toen
ik ut hele verhaol an ze verteld had hen ze me samen nog har-
teluk uut staon te lachen en me laoter nog vaak ‘epest um te
vragen hoe laot of ut is.

+++